

University of Groningen

Fiction and common ground

Semeijn, Merel

DOI:
[10.33612/diss.177806543](https://doi.org/10.33612/diss.177806543)

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2021

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):
Semeijn, M. (2021). *Fiction and common ground: a workspace account*. [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. University of Groningen. <https://doi.org/10.33612/diss.177806543>

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

10 Publieke samenvatting

In het algemeen vertrouw ik erop dat anderen mij de waarheid vertellen. Wanneer ik een vreemdeling bij de bushalte vraag of lijn 4 hier stopt, dan verwacht ik dat de vreemdeling (onbewust) het Maxime van Kwaliteit (Grice (1989)) volgt. Dat wil zeggen, ik verwacht dat mijn conversationele partner zal proberen iets waars te zeggen. Dit vertrouwen is essentieel; als er geen vertrouwen is binnen een samenleving dat (de meeste) mensen deelnemen aan coöperatieve informatie uitwisseling, dan lopen we het risico dat onze gehele taalpraktijk zijn nut verliest. Waarom zou ik überhaupt proberen de vreemdeling over de bus te vragen als ik er niet op kan vertrouwen dat hij iets waars zal proberen te zeggen?

Tegelijkertijd vinden mensen het simpelweg geweldig om anderen het Maxime van Kwaliteit te zien breken of zelfs om het maxime zelf te breken. We vinden het heerlijk om overduidelijk onware verslagen te lezen of te bekijken over onwaarschijnlijke romances in het Engeland van de negentiende eeuw, vuurspuwende draken, pratende dieren, heroïsche aliens en futuristische samenlevingen. We vullen niet alleen onze boekenkasten, slaapkamermuren en hoofden met verhalen en beelden waarvan we weten dat ze onware 'feiten' rapporteren, we bediscussiëren deze onwaarheden ook graag uitgebreid. Middelbare scholen verplichten hun leerlingen om de beroemdste onware verhalen van hun samenleving te bestuderen (bijvoorbeeld *Hamlet* of *Van den Vos Reynaerde*) en mensen creëren samen uitgebreide online encyclopedieën die rapporteren over hun favoriete verzameling onwaarheden (bijvoorbeeld *One Wiki to Rule Them All* of *Wookieepedia*). Mensen kunnen juist genieten van dit overduidelijk breken van het Maxime van Kwaliteit omdat het voor iedereen duidelijk is dat de relevante verhalen onwaar zijn. Dit is een van de belangrijkste kenmerken van fictie; niemand wordt misleid om iets onwaars te geloven en hierdoor kunnen we ons algehele vertrouwen in conversationele partners behouden.

De focus van deze dissertatie ligt op het modelleren van verschillende manieren waarop we taal gebruiken wanneer we ons bezighouden met fictionele verhalen. Dit algemene doel splitst zich op in een aantal puzzels omtrent verschillende soorten uitspraken (bijvoorbeeld 'gewone' non-fictionele asserties, fictionele uitspraken, leugens, asserties over fictie, etc.). In deze dissertatie ontwikkel ik een coherente semantische analyse van deze verschillende puzzels: de 'workspace account'. Deze theorie is een extensie van Stalnakers (1970, 1978, 1984, 2002) beroemde pragmatische 'common ground' framework. In dit framework worden asserties

10 Publieke samenvatting

gemodelleerd als voorstellen om de ‘common ground’ (de verzameling gedeelde aannames) tussen conversationele partners uit te breiden.

Hoofdstuk 2 introduceert het concept ‘common ground’ en beargumenteert dat standaard formalisaties van deze notie hem ontoepasbaar maken op bijvoorbeeld de conversatie tussen een schrijver en zijn lezers wanneer hij deze niet persoonlijk kent. Ik ontwikkel en vergelijk twee alternatieve formalisaties die wel toepasbaar zijn.

Hoofdstuk 3 introduceert de centrale puzzel in de studie naar de semantiek van fictie: hoe onderscheiden we ‘normale’ non-fictionele uitspraken van fictionele uitspraken? Wat gebeurde er toen Tolkien (191) opschreef in *The Hobbit* en hoe verschilt dat van zijn non-fictionele uitspraken?

(191) In een hol onder de grond woonde een hobbit.

Ik formaliseer en bekritiseer bestaande voorstellen om fictie te modelleren in het common ground framework: fictionele uitspraken zijn voorstellen om aparte ‘unofficial common grounds’ uit te breiden (Eckardt (2014); Stokke (2013, 2018)).

In hoofdstuk 4 ontwikkel ik een alternatieve theorie (de workspace account) die is geïnspireerd door de theorie van Matravers (2014) over fictie interpretatie en Lewis’ (1978) analyse van de ‘In verhaal s , ϕ ’-operator.

In hoofdstuk 5 evalueer ik verschillende manieren om leugens te incorporeren in een common ground framework. Ik beargumenteer dat zogenaamde ‘bald-faced lies’ (leugens waarbij er geen intentie is om de hoorder te misleiden) het beste gemodelleerd kunnen worden als fictionele uitspraken.

In hoofdstuk 6 introduceer ik zogenaamde ‘metafictionele’ uitspraken. Dit zijn uitspraken waarmee iemand praat over een fictionele entiteit *als fictionele entiteit* zoals in (192):

(192) Frodo is verzonnen door Tolkien.

Ik vergelijk vier verschillende strategieën om deze uitspraken te incorporeren in de workspace account.

In hoofdstuk 7 beargumenteer ik dat de operatoren ‘In story s , ϕ ’ (‘In verhaal s , ϕ ’) en ‘According to story s , ϕ ’ (‘Volgens verhaal s , ϕ ’) – die vaak een uniforme analyse krijgen – eigenlijk op verschillende manieren gebruikt worden. Ik stel twee aparte semantische analyses voor voor deze twee operatoren die dit kunnen verklaren.

Hoofdstuk 8 is grotendeels samen geschreven met Dr. Emar Maier en ontwikkelt een extensie van de workspace account waarin uitspraken van onbetrouwbare vertellers worden gemodelleerd. Dit zijn uitspraken in een fictionele tekst waarbij we niet zeker kunnen zijn dat wat er staat ook daadwerkelijk waar is in de fictionele wereld.